

تغییرات آنژیم های پلی گالاکتروناز و پکتین مตیل استراز در مراحل مختلف رشد و نمو میوه فلفل دلمه ای و گوجه فرنگی

سید محمد حسن مرتضوی، دیو ید برامل

به ترتیب استادیار گروه باغبانی دانشگاه شهید چمران اهواز و دانشیار موسسه تحقیقاتی
کراپ آند فود نیوزلند

نرم شدن میوه در مراحل رسیدن در اثر تغییرات آنژیمی موثر بر ترکیبات پلی ساکاریدی دیواره سلولی و تیغه میانی اتفاق می افتد. هضم تدریجی پلی ساکاریدهای متصل کننده پلی مراها سبب افزایش جدا شدن سلول ها و نرم شدن دیواره سلولی و در نهایت نرم شدن میوه می گردد. در این آزمایش تاثیر دو آنژیم مهم پکتین متیل استراز (PME) و پلی گالاکتروناز (PG) در مراحل مختلف نمو و رسیدن میوه های دو رقم زرد و قرمز فلفل دلمه ای و بیز یک رقم گوجه فرنگی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که فعالیت آنژیم پلی گالاکتروناز در هر دو رقم فلفل دلمه ای تا مرحله پیری به تدریج کاهش یافت ولی در گوجه فرنگی تا مرحله رسیدن، فعالیت این آنژیم افزایش و سپس در

مرحله پیری کاهش یافت. آنزیم پکتین متیل استراز در مراحل مختلف نمو گوجه فرنگی تغییرات چندانی نداشت ولی در دو رقم فلفل مورد بررسی فعالیت این آنزیم به شدت کاهش یافت به گونه ای که در مراحل رسیدن و پیری هیچ گونه فعالیتی مشاهده نگردید. نتایج این آزمایش مشخص کرد که تغییرات آنزیم های PME و PG در ارقام زرد و قرمز فلفل دلمه ای کاملا مشابه است و علیرغم اینکه غلظت پروتئین کل در ارقام فلفل بیش از گوجه فرنگی می باشد، فعالیت آنزیم های مورد بررسی به مراتب کمتر می باشد.